

Bruxelles, den 19. november 2019
(OR. en)

14249/19

POLGEN 184
POLMAR 11
CLIMA 306
COMAR 17
CONUN 151
ENER 506
ENV 932
MAR 173
MARE 26
PECHE 511
RECH 497
RELEX 1066
TOUR 22
TRANS 541

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	13845/19
Vedr.:	Rådets konklusioner om havene

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om havene, som blev vedtaget af Rådet (almindelige anliggender) den 19. november 2019.

RÅDETS KONKLUSIONER OM HAVENE

Rådet for Den Europæiske Union,

SOM MINDER OM:

- Rådets konklusioner om den integrerede havpolitik fra december 2008 og af 16. november 2009, 14. juni 2010, 19. december 2011, 11. december 2012, 25. juni 2013 og 24. juni 2014¹
- Rådets konklusioner om Arktis af 20. juni 2016²
- Rådets konklusioner om "International havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid" af 3. april 2017³
- Rådets konklusioner om blå vækst af 26. juni 2017⁴
- Rådets konklusioner om revision af handlingsplanen for Den Europæiske Unions strategi for maritim sikkerhed (EUMSS) af 26. juni 2018⁵,

1. UNDERSTREGER, at klimaændringer er en direkte og eksistentiel trussel mod livet i havene globalt; FREMHÆVER, at bæredygtighedsprincipperne, herunder forsigtighedsprincippet, er kernen i de europæiske politikker; FREMHÆVER betydningen af helhedsorienterede, integrerede og videnskabeligt baserede havpolitikker; UNDERSTREGER, at spørgsmål vedrørende havene skal behandles på lokalt, nationalt, regionalt og globalt plan; UNDERSTREGER betydningen af at fremme en bæredygtig udvikling af etablerede og nye økonomiske sektorer med tilknytning til havene og kysterne for Europas økonomi og beskæftigelse gennem Unionens integrerede havpolitik og medlemsstaternes politikker;

¹ 16503/1/08 REV 1, 15175/1/09 REV 1, 10300/10, 18279/11, 16553/12 + COR 1, 10790/13 og 11204/14.

² 10400/16.

³ 8029/17.

⁴ 10662/17.

⁵ 10494/18.

2. ANERKENDER, at det vil kræve en gennemgribende forandring, herunder samfundsmæssig og økonomisk, hvis vi skal vende tilbagegangen i havenes sundhed, bevare deres økosystemer og på bæredygtig vis bruge havenes ressourcer for at sikre sunde og modstandsdygtige have;
3. BEKRÆFTER PÅ NY, at De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS) fastlægger de retlige rammer for alle de aktiviteter, der udføres på havene;
4. SER MED TILFREDSHED PÅ EU's og medlemsstaternes rolle med hensyn til at fremme havene som en global politisk prioritet og tilskynde til internationalt samarbejde og koordinering på tværs af niveauer, jurisdiktioner og sektorer, herunder gennem FN, FAO, IMO og ILO og relevante multilaterale aftaler til fremme af havenes bæredygtighed; MINDER i denne forbindelse OM betydningen af regionalt samarbejde;
5. FREMHÆVER betydningen af rene, sunde og produktive have, hvis økosystemer bevares, og hvis ressourcer bruges på bæredygtig vis til at opfylde målene i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling; UNDERSTREGER SDG 14 (Livet i havet) som en integrerende del af 2030-dagsordenen, der tager sigte på at bevare og sikre bæredygtig brug af havene og deres ressourcer med henblik på bæredygtig udvikling; UNDERSTREGER, at der bør lægges yderligere vægt på at nå de mål, der skal være opfyldt senest i 2020 og 2025, herunder gennem de regionale havkonventioner, regionale handlingsplaner, regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og deres opfølgings- og revisionsmekanisme; FREMHÆVER, at den internationale havforvaltningsdagsorden for havenes fremtid er en integrerende del af EU's reaktion på 2030-dagsordenen;
6. NOTERER SIG MED STOR BEKYMRING, at opvarmningen af de europæiske regionale have foregår i et tempo, der ligger over gennemsnittet;
7. ANERKENDER, at de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater, som er afhængige af havenes ressourcer, når det gælder fødevarerikkerhed og bæredygtig økonomisk udvikling, i særlig grad er berørt af tilbagegangen i havenes sundhed og produktivitet;

8. SER MED TILFREDSHED PÅ IPBES' rapport "Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services", der blev godkendt i maj 2019; UDTRYKKER SIN DYBE BEKYMRING over de alarmerende oplysninger om biodiversitetens tilstand, herunder hav- og kystøkosystemerne; UNDERSTREGER, at de forskellige menneskelige faktorer bag klimaændringerne, tabet af biodiversitet og forringelsen og udtømmningen af havene skal imødegås omgående og på sammenhængende vis;
9. FREMHÆVER udpegningen og den effektive forvaltning af beskyttede havområder i overensstemmelse med de strategiske mål for FN's konvention om den biologiske mangfoldighed (CBD), herunder AICHI-mål 11 inden for rammerne af den strategiske plan for biodiversitet 2011-2020 og dens opfølgning og andre effektive områdebaserede beskyttelsesforanstaltninger til bevarelse og genopretning af havenes og kysternes biodiversitet og UNDERSTREGER vigtigheden af den økosystembaserede tilgang til forvaltning som en effektiv metode til at beskytte biodiversiteten i sårbare hav- og kystøkosystemer;
10. UNDERSTREGER behovet for en øjeblikkelig indsats over for de stigende trusler mod og deres samlede indvirkning på vores have og kystområder såsom klimaændringer, tab af biodiversitet, forsuring, eutrofiering og voksende hypoksiske områder, forurening med farlige stoffer, invasive fremmede arter, havaffald og mikroplast, undervandsstøj, overudnyttelse af havenes ressourcer og ulovlige aktiviteter;
11. ANERKENDER de fremskridt, der er gjort inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik for at sikre, at fiskeriet er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt, og bekræfter på ny behovet for at fortsætte med fuldt ud at gennemføre den fælles fiskeripolitik, herunder landingsforpligtelsen, flerårige forvaltningsplaner og regionalisering af politikken, overholdelse af det maksimale bæredygtige udbytte samt effektiv kontrol og håndhævelse;
12. BEKRÆFTER PÅ NY behovet for at fortsat at minimere fiskeriets negative indvirkning på havmiljøet, herunder gennem minimering af bifangster af f.eks. hvaler, havfugle, krybdyr og andre følsomme arter, idet målet om at sikre en bæredygtig fødevareproduktion fra havet fastholdes;

13. FREMHÆVER det vigtige bidrag, som EU's rumaktiviteter, -programmer og -infrastruktur yder til beskyttelsen af havmiljøet, vurderingen af klimaændringernes indvirkning, fremme af en bæredygtig blå EU-økonomi og forbedringen af den maritime sikkerhed;
14. ANERKENDER betydningen af havkonferencer og -arrangementer på højt niveau såsom FN's konference til støtte for opfyldelsen af SDG 14 i 2020 i Lissabon og konferencerne "Our Ocean" i 2019 i Oslo og 2020 i Palau, der har til formål at finde løsninger på spørgsmål vedrørende havene ved at kombinere politik, forvaltning, teknologi samt videnskabelig og teknisk støtte og finansiering og ved at skabe en platform for regeringer, organisationer og virksomheder med henblik på konkrete og målbare tilsagn og tiltag, der bidrager til rene, sunde og produktive have;
15. UNDERSTREGER betydningen af styrket havforskning og maritim forskning og viden om indvirkningen af aktiviteter på havet; BEKRÆFTER PÅ NY EU's og medlemsstaternes stærke engagement i FN's tiår for havforskning for bæredygtig udvikling (2021-2030);
16. BEKRÆFTER PÅ NY behovet for at sikre lige vilkår baseret på anstændigt arbejde og social bæredygtighed i den blå økonomi, herunder i fiskeriet, ved at fremme og effektivt anvende de grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet og de relevante internationale konventioner såsom ILO's konvention om søfarendes arbejdsforhold fra 2006 og konventionen om arbejdsforhold i fiskerisektoren fra 2007;

I. HAVENE OG KLIMAÆNDRINGER

17. UDTRYKKER sin påskønnelse af arbejdet i Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC); GLÆDER SIG OVER særrapporten "Special Report on the Ocean and Cryosphere in a Changing Climate", som blev godkendt på IPCC's 51. møde i september 2019, og som bidrager til en forståelse af og større bevidsthed om, hvordan klimaændringer påvirker havene og deres økosystemer; ER DYBT BEKYMRET over særrapportens vigtige konklusioner; UDTRYKKER SIN DYBE BEKYMRING over det stadig hurtigere tempo, i hvilket vandstanden i havene stiger som følge af den accelererede smeltning af isdækker og varmeudvidelse i havene; OPFORDRER Kommissionen TIL at analysere rapportens konklusioner og foreslå politiske reaktionsmuligheder; OPFORDRER TIL en øget politisk indsats på alle forvaltningsniveauer;
18. STØTTER, at det chilenske COP25-formandskab opstiller havene som en af sine specifikke prioriteter på COP25; UNDERSTREGER, at klimaændringer, havforringelse og tab af biodiversitet er tæt forbundne; OPFORDRER TIL tættere samarbejde om og synergier vedrørende hav- og klimarelaterede spørgsmål inden for de relevante FN-konventioner og med andre internationale og regionale processer i tilknytning til havspørgsmål;
19. UNDERSTREGER, at en fuld gennemførelse af Parisaftalen er det vigtigste tiltag til beskyttelse af havene, navnlig gennem en styrket indsats for at modvirke drivhusgasemissioner, hvilket er altafgørende for at mindske negative virkninger såsom opvarmning, forsuring, ilttab og stigende vandstand; NOTERER SIG MED BEKYMRING, at risikoen for at nå tærsklerne for bratte og uoprettelige ændringer i havene er steget;
20. FREMHÆVER med henblik på at øge havenes modstandsdygtighed over for klimaændringer betydningen af at styrke indsatsen for at mindske andre menneskeskabte belastninger af havene, f.eks. forurening fra næringsstoffer, farlige stoffer, organiske stoffer og plastaffald, samt tiltag for at genoprette og bevare de marine økosystemer, herunder naturbaserede løsninger;

21. UNDERSTREGER, hvor presserende det er at gøre den globale skibsfart mere bæredygtig; NOTERER SIG MED BEKYMRING, at drivhusgasemissionerne fra søtransport ventes at stige betydeligt fra det nuværende niveau; STØTTER Den Internationale Søfartsorganisations (IMO's) mål om at reducere CO₂ -emissionerne fra international skibsfart i overensstemmelse med Parisaftalens temperaturmål; OPFORDRER IMO til hurtigt at gennemføre den første strategi for reduktion af drivhusgasemissioner fra skibe; OPFORDRER TIL hurtig færdiggørelse af og enighed i IMO's Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC) om effektive kortsigtede foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner i international skibsfart inden 2023;

II. INTERNATIONAL HAVFORVALTNING

22. GLÆDER SIG OVER rapporten om "Forbedring af den internationale havforvaltning – To års fremskridt" og fremhæver EU's betydelige bidrag til at forbedre den internationale forvaltningsramme, styrke havdiplomati og internationalt samarbejde om havene, mindske belastningerne af havene og styrke den internationale havforskning og de internationale havdata; STØTTER opfølgningen og videreudviklingen af den internationale havforvaltningsdagsorden og OPFORDRER til, at der etableres et særligt EU-interessentforum for verdens have;
23. ANERKENDER betydningen af arbejdet i konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD) og UNDERSTREGER den afgørende betydning af den globale ramme for biodiversitet efter 2020 og behovet for ambitiøse og realistiske mål, der er en drivkraft for handling, og som gør det muligt at spore fremskridt effektivt, herunder for så vidt angår biodiversiteten i hav- og kystområder;
24. UNDERSTREGER sit tilsagn om senest i 2020 at færdiggøre et ambitiøst internationalt, juridisk bindende instrument under De Forenede Nationers havretskonvention om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion;

25. FREMHÆVER FN's havkonference i juni 2020 i Lissabon som en vigtig milepæl med hensyn til at gennemgå fremskridtene med gennemførelsen af bæredygtigt udviklingsmål 14; UNDERSTREGER behovet for at spille en fremtrædende rolle og engagere sig fuldt ud i forberedelsen af konferencen og bidrage til at fremskynde fremskridt for at sikre rettidig opfyldelse af alle mål;
26. OPFORDRER EU og medlemsstaterne til fortsat at bruge deres internationale samarbejde og udviklingspolitikker, herunder partnerskabet mellem EU og AVS, til at fremme og opbygge kapacitet med henblik på bedre forvaltning af havene, bevaring og genopretning af biodiversitet, mindske presset, herunder det samlede pres på havene, og fremme udviklingen af en bæredygtig blå økonomi og et bæredygtigt fiskeri i samarbejde med internationale organisationer og andre relevante partnere og interessenter; ER TILFREDS MED, at havene er blevet inddraget i forhandlingerne om en efterfølger til Cotonouaftalen;
27. UNDERSTREGER betydningen af senest i 2020 at nå frem til en aftale i WTO om at forbyde visse former for fiskeristøtte, der bidrager til overkapacitet og overfiskning, og at afskaffe støtte, der bidrager til IUU-fiskeri;
28. FREMHÆVER betydningen af at styrke EU's indsats i den globale kamp mod IUU-fiskeri, navnlig for at sikre, at fiskevarer, der indføres i EU, stammer fra fiskeri, som er udført i overensstemmelse med gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger; STØTTER en nultolerancetilgang til IUU-fiskeri, der bygger på eksisterende dialoger med tredjelande og sikrer, at der indføres ny teknologi, der kan afhjælpe dette problem effektivt;
29. FREMHÆVER den forpligtelse, som UNCLOS har fastlagt, og aftalen om gennemførelsen af bestemmelserne i UNCLOS vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande med henblik på samarbejde om bevarelse og forvaltning af fælles og stærkt vandrende fiskebestande og alle fiskebestande i det åbne hav og den centrale rolle, som de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer spiller med hensyn til at sikre en langsigtet bevarelse og bæredygtig udnyttelse af bestandene under deres kompetenceområde og deres økosystem; ANERKENDER bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler som gensidigt fordelagtige samarbejdsformer, der styrer indsatsen for og midlerne til at styrke kapaciteten inden for videnskab og kontrol i forbindelse med fiskeri og støtter partnerlandene i udarbejdelsen af deres bæredygtige fiskeripolitikker;

30. GLÆDER SIG OVER havpartnerskaberne mellem EU og Kina og mellem EU og Canada; VÆRDSÆTTER de samarbejdstiltag, der er under udvikling under disse partnerskaber, f.eks. forummet inden for rammerne af det blå havpartnerskab mellem EU og Kina, som et middel til at opnå bedre global forvaltning og politiksammenhæng for så vidt angår havene; STØTTER udviklingen af fremtidige havpartnerskaber;

III. BÆREDYGTIG BLÅ ØKONOMI

31. FREMHÆVER konklusionerne i rapporten "The EU Blue Economy Report 2019"; SER MED TILFREDSHED PÅ udarbejdelsen af en ny tilgang til en bæredygtig blå økonomi; UNDERSTREGER, at en koordineret forvaltning af den blå økonomis sektorer er afgørende for at sikre en bæredygtig blå økonomi;
32. ANERKENDER betydningen af den blå økonomi som en del af Unionens integrerede havpolitik; BEKRÆFTER PÅ NY betydningen af den integrerede havpolitik for at støtte en koordineret og sammenhængende beslutningstagning og fremme bæredygtig vækst;
33. UNDERSTREGER, at de etablerede sektorer for kyst- og havturisme, havenes levende ressourcer, herunder bæredygtigt fiskeri, havenes ikkelevende ressourcer, havneaktiviteter, skibsbygning, havteknologier samt søtransport fortsat er de vigtigste søjler i og bidragydere til Unionens blå økonomi; UNDERSTREGER, at videreudviklingen af den blå økonomi skal ske i overensstemmelse med bæredygtighedsprincipperne; ANBEFALER, at der lægges særlig vægt på de nye sektorer såsom blå energi, blå bioøkonomi og bioteknologi samt afsaltning, da de rummer et betydeligt potentiale for bæredygtig udvikling af den blå økonomi og modvirkning af klimaændringer;
34. UNDERSTREGER betydningen af digitalisering i betragtning af det væsentlige potentiale for optimering af tekniske og operationelle aspekter af havsektoren og den maritime sektor med den fordel, at emissionerne fra skibsfart nedbringes;

35. FREMHÆVER havenes enorme potentielle bidrag til vedvarende havenergi; GLÆDER SIG OVER medlemsstaternes fælles tilsagn i deres nationale energi- og klimaplaner om at firedoble Europas kapacitet inden for vedvarende energi produceret offshore inden udgangen af 2030; NOTERER SIG Kommissionens skøn i meddelelsen "En ren planet" fra 2018, at en fjerdedel af EU's elkapacitet vil blive produceret offshore senest i 2050; FREMHÆVER potentialet i lavtrofisk akvakultur til at producere protein med lave drivhusgasemissioner, som fremhævet i rapporten fra Kommissionens ledende videnskabelige rådgivere om fødevarer fra havene;
36. BEKRÆFTER PÅ NY betydningen af en koordineret tilgang i forbindelse med gennemførelsen af direktiverne om maritim fysisk planlægning og havstrategirammen som vigtige redskaber med henblik på anvendelse af den økosystembaserede tilgang til at sikre bevarelse og bæredygtig brug af havene; SER MED TILFREDSHED PÅ fremskridtene med at gennemføre maritim fysisk planlægning på nationalt plan, for de enkelte havområder, på EU-plan og på globalt plan for at sikre sammenhæng med miljømæssige, sociale og økonomiske mål; UNDERSTREGER vigtigheden af en koordineret indsats mellem landene og inden for multilaterale konventioner og organisationer;
37. ANERKENDER, at øget offentlig og privat investering er afgørende for at opnå en innovativ og bæredygtig blå økonomi i EU og globalt;
38. SER MED TILFREDSHED PÅ Blue Invest, der skal hjælpe små og mellemstore virksomheder (SMV'er) med at bringe innovative og bæredygtige nye produkter og tjenester i omsætning gennem en pakke af foranstaltninger, herunder coaching, tilskud og matchmaking med investorer; OPFORDRER til foranstaltninger, der skal mindske risikoen for investorer gennem garantier fra Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer;
39. SER MED TILFREDSHED PÅ finansieringsinitiativet og -principperne inden for bæredygtig blå økonomi, der supplerer de eksisterende rammer for bæredygtig finansiering, og ANERKENDER betydningen af overholdelse, gennemsigtighed og offentliggørelse samt de specifikke udfordringer, som investeringer i forbindelse med havene udgør;

40. UNDERSTREGER, at konferencen som led i havets dag i Europa er en vigtig begivenhed, der bidrager til udviklingen af den maritime sektor i Europa; LYKØNSKER Portugal med afholdelsen af en vellykket konference som led i havets dag i Europa den 15.-16. maj 2019 i Lissabon og SER FREM til den næste konference i 2020 i Cork, Irland;
41. ANERKENDER betydningen af maritimt regionalt samarbejde og EU's havområdestrategier og -initiativer, der muliggør udvikling af skræddersyede foranstaltninger; ANERKENDER komplementariteten af EU's havområdestrategier og -initiativer med EU's makroregionale strategier, herunder med målene for Unionens naboskabspolitik; OPFORDRER de berørte medlemsstater til at tage hensyn til prioriteterne og de specifikke mål og tiltag i EU's havområdestrategier og -initiativer og i Unionens strategi for regionerne i den yderste periferi i forbindelse med programmering og gennemførelse af de relevante finansieringsinstrumenter;

IV. HAVAFFALD OG PLASTAFFALD

42. NOTERER SIG MED BEKYMRING de hurtigt stigende mængder af havaffald, herunder plastaffald og mikroplast, der forårsager alvorlige miljøproblemer på globalt plan og truer miljøet, økosystemerne og biodiversiteten samt økonomien og sundheden og kræver opmærksomhed og handling her og nu;
43. SER MED TILFREDSHED PÅ vedtagelsen af direktivet om engangsplastprodukter og af det nye direktiv om modtagefaciliteter i havne; STØTTER den fulde gennemførelse af de resterende tiltag vedrørende havaffald i EU-strategien for plast;
44. ANERKENDER, at havaffald ikke kun har en betydelig indvirkning på havenes økosystemer, men også allerede skaber yderligere omkostninger og tab af indtægter for den blå økonomi, særlig inden for fiskeri, akvakultur og turisme, og forårsager problemer inden for søtransport;

45. STØTTER omstillingen til en cirkulær økonomi med en bred vifte af foranstaltninger til minimering af havaffald og affaldsproduktion; SER MED TILFREDSHED PÅ regionale og lokale partnerskaber og konsortier af offentlig-private partnerskaber til udvikling af affaldshåndtering, herunder indsamling af plasticaffald fra kystområder, spildevandsbehandling og bedre modtagefaciliteter i havnene; UNDERSTREGER vigtigheden af at intensivere den globale indsats for at forhindre udledning af plastaffald og andre skadelige stoffer i miljøet og navnlig havene, herunder gennem overvejelse af en international aftale om håndtering af plastforurening, navnlig plastforurening i havene;
46. GLÆDER SIG OVER vedtagelsen af relevante resolutioner på det fjerde møde i De Forenede Nationers Miljøforsamling; NOTERER SIG MED TILFREDSHED vedtagelsen af relevante erklæringer fra lederne af Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) og G20-lederne;

V. VIDEN OM HAVENE

47. FREMHÆVER, at risikoen for uoprettelig skade på økosystemerne og risikoen ved investering i den blå økonomi kan mindskes væsentligt gennem bedre viden om havmiljøets tilstand og dynamik;
48. MINDER OM de vigtige investeringer, der er foretaget gennem Horisont 2020 – rammeprogrammet for forskning og innovation; SER MED TILFREDSHED PÅ Horisont Europas missionsområde vedrørende sunde oceaner, have, kystområder og indre farvande;
49. FREMHÆVER det værdifulde bidrag fra EU's globale overvågningsprogram til jordobservation, Copernicus, herunder dets hav-, klimaændrings- og sikkerhedstjeneste, til indsamling af vitale satellitdata om havene;

50. ANERKENDER, at initiativer til dataformidling såsom Det Europæiske Havobservations- og Datanetværk (EMODnet), havovervågningstjenesten under Copernicus og den åbne datapolitik, der bliver fremmet i Horisont 2020, allerede i høj grad har forbedret tilgængeligheden af data og dataprodukter og viser vejen for internationale partnere; UNDERSTREGER betydningen af at dele instrumenter og infrastrukturer for at fremme viden om havene; FREMHÆVER behovet for yderligere tiltag for at lukke hullerne med hensyn til at understøtte overvågning og datatilgængelighed og interoperabilitet;
51. ANERKENDER behovet for at opgradere færdigheder og kompetencer, så der tages hensyn til teknologiske fremskridt, og ser frem til, at en alliance for sektorkvalifikationer udarbejder planen for en strategi for færdigheder og kompetencer inden for skibsbygning og vedvarende energi; UNDERSTREGER behovet for en stærk EU-strategi til bevarelse og udvikling af maritime færdigheder med henblik på at styrke de blå uddannelser og fremme blå arbejdspladser;
52. UNDERSTREGER, at det er afgørende for en bedre havforvaltning at øge niveauet af havkundskab i Europa og fremme interessenternes engagement til at handle og netværke aktivt vedrørende spørgsmål om bevarelse af havene;

VI. MARITIM SIKKERHED OG OVERVÅGNING

53. MINDER OM betydningen af at sikre et højt niveau af maritim sikkerhed på EU-plan og globalt plan i overensstemmelse med EU-strategien for maritim sikkerhed (EUMSS) og dens ajourførte handlingsplan⁶ for beskyttelsen af EU-borgerne og EU-medlemsstaternes farvande og for udviklingen af en bæredygtig blå økonomi; OPFORDRER medlemsstaterne til at styrke koordineringen inden for maritim sikkerhed;

⁶ 10494/18.

54. UNDERSTREGER vigtigheden af havovervågning i forbindelse med EUMSS og BIFALDER de fremskridt, der er gjort med at oprette en fælles ramme for informationsudveksling (CISE) for det maritime område og især overgangen til den operationelle fase, der forvaltes af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed; TILSKYNDER alle medlemsstater og relevante EU-agenturer og -organer TIL at deltage i denne fase for at sikre bred gennemførelse af CISE-interoperabilitetsløsningerne med henblik på udveksling af maritime oplysninger på tværs af sektorer og på tværs af landegrænser under hensyntagen til andre frivillige initiativer og netværk og i overensstemmelse med eksisterende obligatoriske EU-systemer; NOTERER SIG med interesse de igangværende drøftelser om en eventuel koordineret maritim tilstedeværelse;
55. TILSKYNDER TIL et fornyet engagement i maritim sikkerhed gennem en regional tilgang og UNDERSTREGER, at andre relevante sektorspecifikke og regionale EU-strategier og - politikker, der finder anvendelse på EU's havområder og underhavområder, bør fremmes i fuld koordinering med EUMSS;

VII. REGIONERNE I DEN YDERSTE PERIFERI OG OVERSØISKE LANDE OG TERRITORIER

56. FREMHÆVER den specifikke sårbarhed, som regionerne i den yderste periferi og oversøiske lande og territorier har over for klimaændringer, der påvirker deres kystlandskab, deres økosystemer og deres biodiversitet;
57. BEKRÆFTER betydningen af den integrerede havpolitik og den europæiske hav- og fiskeripolitik i regionerne i den yderste periferi for at fremme bæredygtig vækst og blå økonomiske aktiviteter; SER MED TILFREDSHED PÅ det arbejde, der er udført siden 2017 inden for rammerne af EU-strategien "Et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi", navnlig inden for klimatilpasning og den blå økonomi;
58. SER MED TILFREDSHED PÅ det arbejde, der er udført inden for rammerne af de oversøiske landes og territoriers associering med Unionen for så vidt angår havrelaterede spørgsmål, bl.a. fremme af den blå økonomi, modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, fremme af katastroferisikoreduktion, bæredygtig forvaltning og bevarelse af havets biodiversitet og økosystemtjenester, bæredygtig vandforvaltning, maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning, samarbejde om internationale havressourcer og arktiske spørgsmål;

VIII. ARKTIS

59. ER DYBT BEKYMRET OVER, at det arktiske havområde er blandt de områder, der er mest påvirket af klimaændringerne, og at opvarmningen af Arktis foregår mere end dobbelt så hurtigt som den gennemsnitlige globale opvarmning; ANERKENDER, at det enestående og skrøbelige arktiske havmiljø kræver særlig opmærksomhed, og er fortsat stærkt optaget af at beskytte det mod de negative konsekvenser af menneskelige aktiviteter, herunder gennem styrket havforskning, og tilskynder til gennemførelse af Arktisk Råds aftale om styrkelse af det internationale videnskabelige samarbejde om Arktis for at gøre udviklingen af videnskabelig viden om regionen mere effektiv i tæt samarbejde med internationale organisationer og lande i den arktiske region; ANERKENDER Arktisk Råds indsats for at medtage traditionel og lokal viden i sit arbejde;
60. UNDERSTREGER, at al skibsfart i Arktis bør være sikker og bæredygtig under hensyntagen til IMO's mål for reduktion af drivhusgasser; GLÆDER SIG OVER IMO's bestræbelser på at mindske indvirkningen på Arktis af sodpartikelemissionerne fra den internationale skibsfart; UNDERSTREGER betydningen af en harmoniseret gennemførelse af IMO's polarkode og overholdelse af koden med hensyn til særlig havovervågning, navnlig et tæt og effektivt samarbejde om eftersøgning og redning, samt af forebyggelse, beredskab og reaktion i forbindelse med nødsituationer;
61. UNDERSTREGER betydningen af at videreudvikle et cirkumpolart meteorologisk og oceanografisk samarbejde for at forbedre sikkerheden i Arktis; MINDER OM betydningen for sikker skibsfart og miljøovervågning af synergier mellem Galileo og Copernicus, der opfylder behovene hos brugerne i den arktiske region; OPFORDRER Det Europæiske GNSS-Agentur til at gøre brug af sådanne synergier ved udvikling af applikationer med flere dimensioner (positionering/jordobservation/satellitkommunikation);
62. ANERKENDER en voksende geopolitisk interesse i Arktis og UNDERSTREGER vigtigheden af, at Arktis forbliver en region med få spændinger og udstrakt samarbejde;

63. IMØDESER Kommissionens og den højtstående repræsentants ajourføring af EU-politikken for Arktis, herunder den fælles meddelelse fra 2016 i lyset af de nye udfordringer og muligheder og den stigende internationale interesse;
 64. FREMHÆVER det værdifulde bidrag fra Arktisk Råd og dets arbejdsgrupper, der udgør et forum for beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af det arktiske havmiljø, samt forpligtelsen til at høre og samarbejde med de oprindelige folk i Arktis og de lokale samfund og støtte deres meningsfulde inddragelse i Arktisk Råds aktiviteter;
 65. GLÆDER SIG OVER programmet for det islandske formandskab for Arktisk Råd 2019-2021, der fremhæver det arktiske havmiljø som en af sine prioriteter; GLÆDER SIG OVER Arktisk Råds arbejde med at udvikle en regional handlingsplan for havaffald;
 66. GLÆDER SIG OVER, at EU og ni stater undertegnede aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav den 3. oktober 2018 i Ilulissat, Grønland, og TILSKYNDER TIL, at aftalen hurtigt træder i kraft;
 67. GLÆDER SIG OVER EU's arktiske forum, som blev arrangeret i fællesskab af Unionen og Sverige, og som blev afholdt den 3.-4. oktober 2019 i Umeå for at sætte gang i drøftelserne om den fremtidige EU-politik for Arktis.
-